

Redacțiunea Administrativă și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22.
Rețineri și tranșări a nu se
prescrie. Manuscrisuri nu se
returnează!
Biroul de abonații:
Brașov, piața mare nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Kaufer & Meiss, Eisenstein & Seiler
(Ola Weiss), Brunner & Schölk, Alois
Bernoldi, M. Dulak, A. Oppolich, J. Dom-
mberg: în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Meiss, Eckstein Bernoldi;
în Frankfurt: G. L. Doube, în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană de 8
și 10 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III a a
seria 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și strălătațe
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se enumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușină în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 15.

Brașov, Joi 19 (31) Ianuarie

1889.

Brașov, 18 Ianuarie v.

Trebuie să mărturisim, că ne-a surprins rezultatul votului asupra legii militare în dieta din Peșta, deși nu ne-am așteptat la o învingere a opoziției maghiare. Ne-a surprins majoritatea cea mare, cu care s'a primit proiectul de lege, modificat.

După atâta gălăgie ce s'a făcut în Țera ungurească din pricina noii legi militare, după ce opiniunea publică maghiară s'a pronunțat în contra ei, mai ales în ce privea §-ii 14 și 25, și după ce au combătut-o și magnații, totuși nu ne-am așteptat la atâta servilism din partea partidei tizaiste, încât să voteze legea cu o majoritate de peste o sută de voturi.

Vorba noastră de altă dată: de domnii domnii să fi, dăr de frică totuși să sci!

Și n'adeveră că Ungurii dovedesc acum cu prisos, că știu de frică celor din Viena, cari îi tin bine de chiac, pentru-că și ei bine știu unde-i dore și unde-i ustură pe Unguri.

„Văți stricat cu naționalitățile? Jucați acum cum vă fluerăm noi, căci decă nu, dăm mână cu ele și vai de supremația voastră!”

Așa-i vorbesc cei din Viena ministrului Tisza, când ceru să le facă câte-o trebă bună. Și Tisza prea bine îi înțelege și când se întorce din Viena omenii lui i se uită numai în față și gâcesc îndată care-i porunca.

Nu s'a încumetat Tisza să modifice nici măcar un paragraf al legii. Chiar și prietini lui nemți din Viena s'au mirat de acesta, mai ales după ce atât de mare a fost agitațiunea în contra §-lui 14 și 25, care tractează de serviciul eventual de doi ani al voluntarilor.

Va să dăcă n'a fost lucru de glumă, Tisza a trebuit să se lege că va face să se primescă legea

neschimbată și că va lua măsură, ca Ungurii de aci încolo să învețe temeinic limba nemțescă.

Tisza s'a ținut de cuvânt.

Cum rămâne însă cu vedă și cu prestigiul națiunii; cum rămâne cu îngâmfarea patrioților, cari pretind, că ei sunt elementul care face puterea monarhiei; cum rămâne cu limba statului, cu care mereu sunt chinuți Nemaghiarii; cum rămâne cu importanța elementului ungurească în concertul statelor europene, cu poftele șoviniste de a juca rolul de mare putere maghiară; cum rămâne în fine cu aspirațiunile de independență națională maghiară?

Tumulturile întâmplăte în Peșta după primirea legii ne arată destul de lămurit starea de impotență în care a ajuns „națiunea”, în zilele de glorie ale lui Tisza Kalman.

Orî doră nu este o dovadă de impotență, când „voința națiunii”, blamată în dietă cu majoritate de peste o sută de voturi, se scoboră acum pe strade, ca să-și răbune spărgându-se de cătră plebea ațîțată lapele și ferestrelor cetățenilor nevinovați, cari poțe în inima lor deplângu halul în care a ajuns „națiunea?”

Ore nu dă mărturie de starea de neputință, în care se găsește ați „națiunea”, când adunarea cea mare de Duminecă a tinerilor unguri, condusă de deputații opoziției din dietă, după ce pretinde înființarea unei armate independente maghiare, după ce strigă: „Jos oficerii austriaci!” „Jos ministrului de honveđi” și după ce trimite o telegramă înfocată lui Kossuth, se mulțămesc în urmă cu o rezoluțiune, în care tinerii maghiari se rogă să fiă lăsați a depune esamenul de oficer în limba maghiară?

Sărmană „națiune”!

A rămas lucrul să te mân-

găie oficiosele lui Tisza Kálmán cu pretinsele lui isprăvi, cum face „Corresp. de Pesth” dîcîndu, că d-lu Tisza a lucrat așa de mult pentru a „maghiarisa focarele om-ladiniste și panslaviste ale Ungariei”, fiind-că căți-va sluşbași de prin Neoplanta și Panciova vorbesc unguresce!

Așa este. Dușmană cu naționalitățile nemaghiare și cu năpasta politica nemțescă a lui Bismarck în spinare, acesta e isprava lui Tisza Kalman, acesta e sărmană „națiune”, halul în care ai ajuns!

Demonstrația din Peșta.

Peșta, 28 Ianuarie a. c.

Voi se vă raportează ceva despre marea adunare a tinerimei „națiunii”, ce s'a ținut ieri în redutul orașănescu.

Mișcarea tinerimei au condus-o deputații din stânga extremă în frunte cu Polonyi, cel cu capul mare și cu creierii infierbentați. Mulțime de tineri sosiră din toate orașele unguresci ca reprezentanți ai institutelor mai înalte. Privind la grupurile ce le formau pe strade își băteau la ochi tipurile ovresci, ce erau aproape preponderante.

Clădirea unde s'a ținut adunarea a fost împodobită cu mulțime de steguri și stegulețe, deputații și tinerii purtau cocarde tricolore așa că ț-s'ar fi părut că te afli la o adunare a cultur-egyletului adeleanu, decă făcea abstracțiune dela mulțimea cea mare a publicului din capitală.

Intre deputați, cari ocupară rîndurile dinteu de scaune, se vedea și Ludovic Mocsy, Madarasz, Blasiu Orban, Pazmandy, ș. a. er din stânga moderată Horvath, Ivor Kaas, Hollaky ș. a.

După ce s'a aclamat ca președinte deputatul Geza Polonyi și s'au numit ca vice-președinți tinerii universitari Gonda din Peșta, Lengyel din Clușiu, Garzully din Pojon și Szokoly, ca reprezentanți al deputațiilor, Polonyi a deschis adunarea la 10 ore a. m.

Dela 1875 încôce — dîse Polonyi —

se datéză epoca putrediciunii și a maramului în Ungaria, dăr ea s'a stersit cu ziua de ați, căci junimea a venit ca să protesteze în contra stărilor de până acuma (Aprobări). Proiectul legii militare vrea să pedepsescă junimea maghiară pentru maghiarismul ei, elu violleză constituția și batjocoresce națiunea (Așa e!). Proiectul pretinde că nu i destul a ne iubi patria și regele ci trebuie să ne facem Nemți (Strigări sgomotose de: „Abzug!”) Înainte cu 20 de ani s'a adus legea actuală militară. Atunci tinerii maghiari au alergat ca voluntari în armată, dăr au fost primiți de cătră oficerii austriaci cu îngâmfare și cu dispreț (Strigări: Jos cu ei!) De atunci armata și-a pierdut simpatiile națiunii.

Acum se încercă din nou — continuă Polonyi — a întrebunța acele mijloce, cu care vor să sugrume conștiința de sine națională a tinerimei maghiare (Strigări: asta i cu neputință!) Le trebuie doi ani spre a regularisi junimea maghiară (Strigări: zădarnică încercare, jos cu ei!) În afară, în Francia, Spania, Italia tinerii sunt conduși de idei revoluționare, numai la noi nu, și ca mulțămire pentru acesta sunt întâmpinați cu neîncredere și li-se cere să servescă doi ani (Strigări: rușine!) Națiunea maghiară nu posedă o armată independentă (Strigări: durere!) ea cunoscă numai o armată comună, la a căreia glorie nu participă, a căreia desastre însă trebuie să le suporte și ea (Strigări: Așa e!)

O națiune, care n'are armată proprie, n'are nici viitor. Poporele se pregătesc de răboiu. Ungaria nu vrea s'atace, numai libertatea noastră vom s'o apărăm, onorea și constituția noastră milenară. (Eljenuri sgomotose).

În fine exprimă speranța, că pasul junimei maghiare va avă succes.

Tinerul Orban din Budapesta pledeză apoi pentru cultura națională și propune un proiect de rezoluțiune cu următoarele șese puncte: 1) Tinerimea regretă, că cererile sale date în interesul limbei maghiare nu s'au luat în considerare. 2) Serviciul de doi ani al voluntarilor e păgubitor și ruși-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Mersul școlilor populare românesce din Bucovina dela anul 1774 până ați.

(Fine.)

În alți 10 ani, adică dela 1875—1885, au sporit școlile românesce dela 13 la 60, er cele rutenesce s'au suit la 85, întrecîndu-ne cu 25. Poporațiunea, pe care Splény și Enzenberg nu o cunosea, în Bucovina, a devenit astăđi, după statistica oficială, majoritate relativă în țera și este favorisată de urmașii acelor doi generali. Dela nordostul Europei bate un vînt de panslavism și valurile lui cresc și se întăresc din deceniu în deceniu, ba chiar din an în an. În Bucovina slavismul era odinioară nul, astăđi pare a fi factorul cel mai puternic. Elu se ridică pe dărămăturile românesce cu ajutorul Nemților, cari în Bucovina, cu deosebire în Cernăuți, facu politica orbului.

În anul 1780 aveau precum am vădit mai sus, toate orașele mai mari

ale Bucovinei câte o școlă poporală românescă. Ați, în anul 1885, nu are nici unul din ele o astfel de școlă. Românii de prin orașe au stătut prin urmare mai bine în privința școlilor în secolul trecut, decum stau în anul 1888. Numărul Românilor de prin aceste orașe a fost în anul 1880 după statistica oficială următorul:

Cernăuți: 6431 de Români, Sireti: 660 de Români (Acest număr este ori și cum falsu.) Rădăuți: 2985 de Români, Câmpulung: 3630 de Români, Suceva: 2652 de Români. Copii acestor locuitori trebuie să cerceteze școlii neromânesce.

După lege însă orașele sunt îndatorite să susție pentru locuitorii români școlii românesce. Românii ar trebui să-și caute dreptul. Ar fi interesant de-a afla, când s'a substituit în școlile de prin orașe limba românescă prin cea nemțescă. Splény și Enzenberg n'au aflat în Bucovina locuitorii germani. Aceștia sunt veniți mai târziu. Numărul lor și astăđi este în Bucovina întregă neînsemnat.

În anul 1880 vorbeau nemțesce în Bucovina 108.820 de suflete, dintre cari 67.418 erau Israeliti, prin urmare Germanii a fost 41.402. Numărul lor prin orașe a fost în anul 1880 următorul:

Cernăuți: 8271, Sireti: 1311, Rădăuți: 3912, Câmpulung: 868, Suceva: 2112. Dela zero până la aceste numere au ajuns Germanii numai pe încetul. În Câmpulung și Suceva este numărul lor și astăđi mai mic decăt al Românilor. Limba lor a scos-o decî pe a Românilor din școlile așelor abia târziu, se înțelege, că cu ajutorul guvernului, care nu i trata pe toți fii statului în același mod. Dreptu la cultivarea limbei lor nu aveau Românii în ochii multor guverne trecute, care nu reprezenta interesele statului întreg, ci ale unei singure partide naționale.

Partidul politicu însă, care este astăđi la cărmă, și-a dat multă silință de a spori școlile populare din Bucovina. Ele au și sporit dela 1880 încôce foarte mult. Acestu sporu ar fi fost și mai frumos, decă guvernul de ați n'ar fi moștenit unele organe din timpul ne-

fastei domnii a centraliștilor. Pentru ridicarea nivelului școlilor române populare este de mare însemnătate imulțirea inspectorilor districtuali, de fiecare căpitănatu unu inspectoru. Deputatul Lupul și cerut acestu deunăđi și ministrul Gautsch a promis, că va căuta să i implinescă dorința, decă se vor afla omeni apți pentru acestu. În Bucovina sunt însă optu căpitănate, și atăția omeni apți de inspectorii districtuali se pot afla în Bucovina prea lesne. Unu rău forte mare, care împiedecă progresul școlilor noastre populare, este, că mulți învățători nu cunosc limba românescă. Aceștia trebuiesc să iși s'o învețe și să dea examenul din ea, ori să fi substituiți prin alții, cari cunosc limba poporului. Să li-se pue acestor învățători unu terminu, până când să dea examenul din limba românescă, și la casă, că n'ar implini condițiunea, să se escrie concursu asupra locului lor, vestindu-se acestu concursu în modu potrivit și sub condițiunile cerute de lege și în Transilvania vecină.

Dără conditio sine qua non pentru

noș. 3) Esamenul german de oficeră nu se unesc cu demnitatea națională. 4) Tinerimea apără patria ei, pe regele ei cu viața ei. Dăr se alipesc la nația ei maghiară, la consfătușia ei. 5) Protestează în contra ori căror încercări de germanizare. 6) Limba esamenului de oficeră să fie maghiară.

Vorbesc apoi mai mulți universitari. Unul strigă: până aici și mai departe nu! Altul vorbește de rușinea și batjocura ce a suferit-o junimea [maghiară, alu treilea de atentatul în contra limbei și a junimei națiunii. Iuristul D. Egri din Cinc-Biserici pledează în contra ministrului Fejervary între strigări de „Abzug Fejervary“ și propune să se adreseze lui Kossuth o telegramă salutătoare. (Se primesc cu eljenuri sgomotose).

Rezoluțiunea de mai sus se primesc apoi cu unanimitate și adunarea se încheie cu două vorbiri ale deputaților Iranyi și Ivor Kaas către junime.

Mocsary și legea militară.

Din discursul lui Mocsary asupra legii militare estragemu partea în care vorbește despre influința acestei legi asupra raporturilor dintre Maghiari și naționalități:

Domnilor, Binevoii a da atențiune și altei considerațiuni. (S'auđim!) Tote naționalitățile nemaghiare ale Ungariei sunt așitate a-și însuși câtă mai multă limba maghiară. (Aprobări). Acesta o poftescă împrejurările, acesta o cere legea. Se află carl mergu și mai departe și carl doresc să fiă aici o cultură exclusiv maghiară; carl voescă cu orice preț să propage maghiarisarea. Basându-ne pe punctul de vedere al acestora, cugetați ce vor dice adimăne celelalte naționalități, când față cu ele se accentuează astfelu de aspirațiuni și astfelu de tendințe. Ore nu vor dice și acestea cu dreptă cuvânt: ce vrei voi, cum poftiți ca noi să ne schimbăm limba și naționalitatea noastră cu limba și naționalitatea voastră, pe carl și voi inși-vă le prețuiți atât de puțin. (Așa este! Așa este! în stânga extremă) încâtă le supuneți supremației unei limbi străine, (Așa este! în stânga extremă) pentru a părăsi acea situațiune a ei, ce după lege și după natura lucrului o are deja, și pe care dintre naționalități nimenea n'a tras-o la îndoielă.

Binevoii a vă gândi: ore decă vor dice naționalitățile, ce rolă jică limba germană și instituțiunea armatei comune, nu va urma de aci, că în modul lor de cugetare conceptul de stată nu se va mai alipi de țera acesta, în care și ele trebuie să trăescă și să móră, ci și se va lipi de acelu imperiu comun (Așa este! în stânga extremă), în care singur află adevărata putere reală, care se a-

mestecă și în tote relațiile și afacerile interne ale acestei țeri. (Așa este! în stânga extremă.) Ore împrejurarea acesta nu va face pe celelalte naționalități să cugete, că în urma urmelor nici mântuirea lor n'au s'o aștepte dela realizarea bunelor raporturi cu Ungaria, ci dela alipirea lor la acelu imperiu comun, care deja de multă le amăgesce cu lozincă: „Gleichberechtigung aller Nationalitäten.“ (Viue aprobări în stânga extremă.)

La locul acesta, onorată dietă, imi este cu neputință a nu mă provoca la vorbirea colegului meu deputat A. Pulszky, care vorbire în cea mai mare parte e vrednică de atențiune (Mare sgomot). Strigări în stânga extremă: nu merită! Da, aceea prea însemnată vorbire, pe care a ținut-o elu în această dietă. (Mare sgomot în stânga extremă). Scusați-mi, acesta este părerea mea. (S'auđim! S'auđim!) ....Eu cu plăcere am ascultată din vorbirea colegului Pulszky mai multe accentuări potrivite în ceea ce privește naționalitățile, dăr când d-lu colegu a disu, că noi de aceea trebuie să învățăm limba germană în măsură mai mare, pentru ca să avem dreptul de a pretinde dela naționalități învățarea limbei maghiare, mă rog de iertare, dăr eu cu uimire vedu, că pe aceea anumită scară am ajunsu multă mai departe, decum am cugetat, pentru că sentimentul față cu maghiarimea este spre apunere. (Așa este! în stânga extremă).

În acestu conceptu alu d-lui deputat se cuprinde o adevărată negațiune a statului maghiar. Ce avem noi cu ceea ce face Austria? Cestiunea de naționalitate este o afacere internă a Ungariei. În această afacere nu ne pôte regula pe noi raportulă ce-lu avem cu celalaltu stată alu monarhiei. (Așa este! în stânga extremă.)

Ori doră noi să facem o cestiune comună și din cestiunea de naționalitate, care trebuie să fiă rezolvată pe basa dispozițiunilor și a proiectelor emanate din principiile comune? Fôrte corectă a observat erl și d-lu deputat Jokai Mor, unde este analogia între raportulă, în care ne aflăm noi cu monarhia comună și între raportulă în care se află Maghiarimea cu celelalte naționalități? Ce se va întâmpla, decă noi vom ridica limba și spiritul armatei comune la nivelulă culturai comune? — Se va întâmpla aceea, că ne vom supune supremației unei astfelu de limbă, la a căreia spate stă o putere străină. (Adevărat! Așa este! în stânga). Și ce se va întâmpla, decă celelalte naționalități vor învăța unguresc! Vor învăța limba acelei țeri, ai căreia cetățeni sunt ei împreună cu noi, în care și ei sunt membri ai națiunii politice egală

îndreptățiți (?—Red. Gaz.), vor învăța acea limbă, care aici este limba legislațiunii, a guvernului, a autorităților superioare, a judecătorilor, cu ună cuvântă limba de stată a acestei țeri. Dăr tocmai pentru-că acesta este așa, după ce naționalitățile învăț unguresc în interesul și de buna lor voiă (?—Red. G.) și încă în scoli lor proprii, după ce pr bine știu, că acesta trebuie s'o facă în interesul lor propriu, pentru-că la casă contrar ca cetățeni ai statului nu-și pot validă pe deplin dreptul de a influința asupra afacerilor țerei: în genere disu nu mai e lipsă de cele speciale dispozițiuni, a cărora îndreptățire onoratul meu colegu-deputat A. Pulszky o caută în germanizați.

Binevoiască onoratul meu colegu deputat a stărui ca astfelu de dispozițiuni să se deala o parte și atunci nu va mai fi lipsă de un sfat atăt de ciudat, cum e acela, că trebuie să ne germanisăm pentru ca să putem maghiarisa pe alții. (Viue aprobări în stânga extremă).

Să nu vorbim despre cestiunea de naționalitate, pentru-că în legătura în care a adus-o d-lu deputat Pulszki, ea n'are loc; vorba e aici singur numai de naționalitatea maghiară, cu ea și prin ea despre supremația statului maghiar, vorba e despre aceea, ca să ne apărăm contra unui inamic, care față cu această naționalitate este mai periculos decătă tote nisuințele naționalităților aflătore în patriă, pentru-că decă se va realiza tendința acestui inamic, atunci statul maghiar devine amenințat de cel mai mare pericol, de pericolul descompunerii interne. Aici e vorba de a se da o grea lovitură naționalității unguresc, formațiunii de stată a Ungariei. Acesta este una din cauzele, acesta este principala cauză pentru care nu primesc proiectul. (Aprobări în stânga extremă).

Desbaterile asupra legii militare.

Dep. Detrich dice, că proiectul face să scadă insuflețirea armatei, chiar decă ar fi, de aceea il respinge.

Barth. Hevessy votă pentru motiunea lui Ugron.

Br. Rosner constată, că în cursul desbaterii s'a observat o conglăsuire generală în punctul, că fiecare vorbitor e devotat ideii marelor aspirațiuni naționale, a cărora îndreptățire nimenea n'a negat-o și păreri au diferit numai în privința executării lor și a oportunității. (Aplaus' n drepta la tiszaiști.) Acum nici n'ar fi un succes practic, pentru-că nu e un corp oficeresc unguresc numeros și îndestulor. Classa cultă a Ungariei trebuie să ia în armata actuală acelu loc, care e demn de țelul cel mare, de armata unguresc de sine stătătoare. Speră că

dispozițiunile privitoare la voluntari vor da în această privință un rezultat favorabil, așa că pôte mulți își vor alege definitiv cariera militară. Elu nu crede că s'ar pută ivi timpuri, în care armata s'ar folosi ca instrument pentru suprimarea libertății și apăsarea națiunii unguresc. Primesc proiectul.

Br. Ivor. Kaas vorbește contra proiectului. Arată pericolele ce s'ar pută nasce, decă tote păturile populațiunii sunt instruite milităresc, dăr cu totu rēl trebuie să urmeze esemplului celorlalte state europene. Elu e pentru o armată națională cu oficer unguresc. Delegațiunea e de vină, dice elu, că n'avem o armată corăspundătoare pretențiunilor națiunii. Cabinetul Tisza a trădat pretențiunile națiunii pentru ca să aibă protecțiunea cercurilor militare. Din instituțiile militare sunt aprăe eschiși Ungurii. Națiunea nu va renunța niciodată la aceea, ca armata să fiă pētrunsă de spirit unguresc și să se valideze în ea limba unguresc. E pentru motiunea lui Apponyi.

SCRILE PILEI.

† Michailu Stroescu. „Democrația“ din Bucuresci ne aduce trista și durerăscă scire, că marele patriot român Michailu Stroescu, care a făcut cele mai frumoșe donațiuni pentru luminarea neamului românesc în România și Transilvania, după o scurtă bolă a încetat din viață la Odessa, în dimineața de 15 Ianuarie. Toți Românii simt și împărtășesc împreună cu nobila soț a neuitatului repausat Elisa Stroescu adēna durere pentru acestă grea pierdere.

Esamenul preoțesc. Presinția Sa episcopulu Aradului a dat următorele înscințare: În conformitate cu dispozițiunile regulamentului votat de sinodul nostru eparchial din anul 1887, terminul pentru depunerea esamenului de calificățiune preoțescă se stabilește pe ziua de 7/19 Februaru a. c. și zilele următore; er cererile pentru admitere, instruite conform §-lui 8 din regulamentul sus amintit, au a se înainta consistorului nostru eparchial până la 1 Februaru căl. vechiu anulă curent.

România jună. Societatea academică „România Jună“ din Viena și-a ales pentru anul administrativ 1888/89 următorele comitetu: Ioan Papanicolu, Drd. med. president; George Stolojanu, stud. fil. vice-president; Nicolae Maximu, stud. techn. secretar I.; Vasiliu Tivincă, stud. med. secretar II.; I. Gr. Taranu, stud. med. cassar; Constantin Galinu, stud. med. controlor; Ioan Scintilla, stud. forest, bibliotecar și econom.

Concerte date de plugari. Corul de plugari din comuna Paulisă arangă în sēra de 3 Februaru st. n. un concert, alu căru venit jumătate este destinat pe sēma fondului corului, er jumătate pentru fondul gimnasiului român din Arad; er corul de plugari, condus de dnii învățatori Iuliu Toldanu și Teodoru Daulu din Șomoscheșu va arangia în sala edificiului școlar de acolo un concert împreună cu danț. Venitul este destinat pentru ajutorarea copiilor orfan.

Faptă jidovescă. Duminecă noptea, în sēptēmăna trecută, în comuna Verendin din comitatul Caraș-Severin la o oră după mezul n pții, neguțatorulu cu marfă mērunță din locu, ovreul Moritz Schrottmann, fiind singur acasă, a stropit tote obiectele din prăvălie cu petrolu, și cu o aprinjoră le-a dat foc jidovulu, apoi sari afară pe ferestră, începēnd a striga: „arde casa“. Omenii cu micu cu mare se pomeniră din somn și unii începură a trage clopotele bisericii. În o clipă zidirea fu prefăcută în cenușe și norocul a fost, că n'a bătut vântul, că altfel era mai totă comuna mistuită

progresul școlilor noastre populare este reformarea consiliului școlar alu țerii și a consiliilor școlare districtuale. Tote aceste consilii sunt astfel întocmite, că locuitorii gr. or., carl formeză majoritatea țerii, sunt pretutindenea în aceste consilii în majoritate. Faptul acesta este una din cauzele înapoiării noastre în cultură față de celelalte confesiuni din țera. Celoralalte confesiuni li-s'a dată posibilitatea, de a griji mai bine pentru interesele lor culturale. Cerem deci, ca locuitorii gr. or. să fiă reprezentați în tote consiliile școlare în proporțiune dreptă cu numărul din țera. Nu ne îndoiim, făcēndu-se acesta, școlile noastre populare vor pași repede înainte. Făcēndu-ni-se nouă dreptate, nu i-se face nimēri nedreptate.

Ore ajunge numai ună pedagogiu pentru Bucovina? Dalmația are următorele pedagogii: 1. Borgo Erizzo, lângă Zara, înființat 1865; 2. Ragusa, înființat 1875/76 și 3. Ragusa, pedagogiu de învățători alu călugărițelor Ursuline. — Silesia următorele: 1. Bielitz, 2. Teschen, 3. Troppau.

Decă ar trebui să existe ore-care proporțiune între Dalmația, Silesia și Bucovina, atunci negreșit, că și Bucovina, ar trebui să aibă trei pedagogii. Bucovinenii s'ar mulțumi, decă pe lângă pedagogul din Cernăuți s'ar mai înființa unul în Suceva sau Rădăuți. Teritoriul Bucovinei este mare și pôte să cuprindă o populațiune cu multă mai mare decătă cea de aci. Crescēndu numărul locuitorilor, trebuie să crescă și cel al școlilor. Pedagogiul din Cernăuți nu ne pôte da aci atăția învățatori, căți ne trebuiesc; cu atăta mai puțin va satisface elu trebuințelor țerii, decă numărul școlilor va fi mai mare. Să nu uităm, că comunele mari au trebuință de 2—3 învățatori; unul va lucra și în viitor fără nici un succes, precum lucră aci.

În cele dise până acuma am luat în privire mai ales, ba chiar exclusiv, școlile de băieți, și am vedut, că aceste stau în Bucovina mai rău, decătă oriunde în Austria. Despre școlile de fete la populațiunea românescă din Bucovina nu am vorbită nimica, pentru-că ast-

feliu de școli nu există. Fetele Românilor cele mai multe nu umblă la școlă, puține cercetă școlile de băieți, er cele de prin orașe cercetă în număr însemnat școlile de fete germane. Așa cresce tineretul femeesc la Români din Bucovina. Profesorele crescute în pedagogiul din Cernăuți nici nu sunt apte pentru comunele romănesc, chiar decă și sunt Romănce, pentru că le lipsesce sciința lucrului de mână a țerancelor noastre, adecă cunoscința industriei casnice a Romăncei. Acum bărbații dela sate se plâng, că băieții lor nu învăț în școlă nimic folositor pentru viața practică, cu atăta mai mult sunt îndreptățite țerancele să dică acesta despre fe țele lor. Femeii dela țera îi folosesc industria de casă. Profesorele, care esu din pedagogiul din Cernăuți, trebuie să corăspundă trebuințelor țerii și să aibă cunoscința exactă a lucrului de mână alu țerancelor noastre. Așa vor pută căștiga ele si iubirea femeilor dela țera. Și învățământul dela pedagogiul din Cernăuți ar trebui să se conformeze acestor trebuințe.

prin focu. A doua și Moritz Schrottmann fu trasă la răspundere la comună despre întemplantarea focului; dănsul respunde, că nu știe nimic, se trimise după gendarmărie, care veni îndată; gendarmii îl întrebară a doua oră și elu respunde era, că nu știe nimic, dăru ilu legară de mâni cam strinsă, și apoi spuse îndată întemplantarea adevărată în modulul descriu mai sus și în fine se mai află, că dănsul a pachetat încă în ziua premergătoare unele lucruri mai prețioase din boltă în 2 lădi, pe care le-a îngropat afund în pământ. Er cu vre-o patru zile mai înainte își asigurase toate sdrențele și nimicurile lui din prăvălia contra focului, voidu a se îmbogăți cu astfel de apucături mișelulu. Făptuitorulu este acum pusă la umbră. Proprietarul casei în care, se afla prăvălia jidovului, a rămasă acum în timp de 60 zile pe drum. Să se ferescă poporul dela sate de jidovi ca de ciumă.

Convenția cu C-ria Lemberg-Cernăuți-Iași.

In privința acestei convenții se dau următoarele relații oficiale:

Guvernulu român ia întreaga es-loatațiune a liniilor române ale companiei, fără nici un amestec sêu controlu din partea acesteia; compania mai renunță la cele 5—6 părți a escedentelor posibile de venituri asupra cheltueliloru.

Personalulu se asimilează personalulu liniilor Statului cu dreptulu pentru direcțiune de a licenția din serviciu 36 de impiegați, cari nu știu limba țerii, sêu cari au serviciu militar în Austria, și de a nu primi în serviciulu ei alți 63 de streini stabiliți în România, decât după ce voru opta pentru cetățenia română.

Ca consecință legală, încetează existența comitetulu dirigentu, a direcțiunii de controlu, a unei direcțiuni de exploatare la Iași, etc.

Fondulu de pensiuni alu impiegaților liniei Lemberg-Cernăuți-Iași se împarte între linia austriacă și linia română în proporțiune cu numărulu impiegaților și pensionariloru respectiv.

Guvernulu român face încă pentru suma de 130,000 lei achizițiunea casarmelor, care constituie la citu ouvriere de la Pașcani.

In schimb, guvernulu român nu ia decât unica sarcină de a plăti în două rate la București garanția de 3.800,000 lei prevăduță în actulu de concesiune.

Garanția aceta a fostu mai în toți anii absorbită de exploatațiunea liniei, cum se făcea de companie; toate economiile ce rezultă din supresiunea organelor companiei, din reducerea personalulu, din unificarea administrațiuniloru cu a statulu, din o mai puțină onerosă exploatare, etc, voru veni în deducțiunea acestei garanții, astfel că din primul anu chiar se pôte estima la 6—700,000 lei beneficiulu statulu.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Beiușiu, Ianuarie 1889.

Domnule Redactor!

Intotdeauna am fostu de părerea, că dreptulu de a scrie s'lu rezervu acelora, cari au desteritate mai mare în mânuarea condeiului.

O corespondență însă, datată din Beiușiu și apărută în guvernamentalulu din Oradea mare „Szabadság“, mi-a datu impulsu de a scrie aceta corespondență apoi și împrejurarea, că Beiușulu, focalarul de odinioară de cultură alu Românilor din Ungaria propriu dîsă, în timpul din urmă a devenitu din ce în ce mai puțin cunoscutu inaintea publiculu românesc, fără a cunoște motivele și cauzele, cari i-au creatu o astfel de stare izolată. Ei! multe și grave sunt acele cauze.

Ce se dîce între altele în acea corespondență? Că în Beiușiu dela scandalulu (?) cu steagul domnește linisce deplină, studenții s'au moderat și cu-

mințitu, numai unii sburdalnici au datina rea de a sparge ferestrele noului edificiu (gimnasiulu celu nou e de a se înțelege), amu cuteza să afirmămu, — continuu oficiosulu — că făptuitorii sunt studenți; mai departe: Românii încep a trăi în armonia cu Ungurii, dreptu dovadă își exprimă bucuria, că inteligența română cercetează, respective sprijinesce o trupă de actori (unguri), care dă reprezentatiuni aici de vre-o 8 săptămâni cu unu succesu splendidu, (? mai că umblă a cerși) acestora le face o critică forte favorabilă, er publiculu românescu complimente pentru-că sprijinesce „arta“ (???)

Aceta ar fi pe scurtu esența acelei corespondențe.

Când am avu de lucru cu unu organu de publicitate seriosu, ne-ar veni a suspiciuna, că D-loru li-a venit mintea a capu și credu ei că a sositu momentulu să ne înțelegemu, deși în ora a 12-ea. Dêr pe noi nu ne voru amăgi, trecutul ne dovedesce pe deplin de ce spiritu sunt ei conduși.

Scopulu loru este să arate lumii, că succesele de maghiarisare ocupă totu mai multu teren, cum Românii din acestu ținutu sunt accesibili pentru o cultură „superiără“ (???) ca a loru; er cuvântulu acela suscitatu de atâtea ori, ca și cum — „szászlosterés“ (vătămarea steagului) nu însemnă alta decât: „nici acuma n'af casatū gimnasiulu acela valahū, în care s'au crescutu atăți agitatori și dușmani patriei?“ Da, părintesculu (?) și liberalulu (?) guvern ar voi să pună mâna pe gimnasiu, de care dispunū peste 1 1/2 milionu de Români din Ungaria propriu dîsă. Pare-mi-se guvernulu ar voi să ne trimită pe grumazi vre-o 6 profesori de statū (din cei 500 cari trăsescu prin B-Pesta — făcendu servii guvernulu în speranță, că voru fi instituiți undeva, așa cugetă ei?) limba de propunere să fiă ungerescă și apoi mai târziu și bieții copii de nașă românescă, în locu de sumane și cioreci, să pörte atile și nădragi cu șinore, er pentru noi, cari amu contribuim cu sângele și averea noastră la susținerea lui, va fi destulă mângăiere să scimū, că e confesionalu gr. cat. românescu în aparență.

Am avut ocașiunea a audi mult pãreru „sublime“ după conceptulu loru — dela preinșii cultivatoru ai orientulu, ca d. e. „vomū face casarmă din acestu edificiu, pentru ce să suferimū, ca puturosulu de opincarū să devinā mai învățatū decâtu noi, că apoi nu te lasă să trăsescu.“ Și toate acestea le dîce unu funcționarū de statū în publicu și fără genă.

Numai unor intențiuni pécătöse ca cele arătate se potū atribui persecutiunile pornite în contra corpulu profesoralu și ampioiațiloru români. D-nii foști profesori: T. Roșiu, V. Leșianu și Dr. I. Ardeleanu (ca și cari puțin se voru afla pe la gimnasiile de statū și unconfesionale) au fostu destituiți totu din motivulu acela, că nu suntū destoinici de a propune în spiritū „patrioticū.“ Servescă-le d-loru foști profesori dreptu mângăiere, că noi, toți aceia cari amu venitū în atingere cu dēnșii și cari le-amu fostu discipuli scimū apreția meritele lorū mai multu decâtu aceia, cari s'au servitu de toate mijlocele pentru ca, denunțați fiindu, se-i depărteze dela gimnasiu, unde au munitū apröpe 1/4 de seculu, împlininduși datoria cătră multu persecutata noastră nașă și patriă.

(Va urma.)

Din camerele române.

D-lu A. Lahovary, ministru alu domeniiloru, arată că porturile france nu suntū un ce de principu politicu, ci numai cestiă pur financiară și economică. Toate partidele cari s'au succedatū la guvernū au condamnatū porturile france și nu înțelege cum Lascar Catargiu să facă divergență pentru aceta.

D-lu L. Catargiu: Ți-oiu spune și vei înțelege.

D-lu Al. Lahovary: D-lu Lascar Catargiu, care a fostu șeful partidulu nostru și care este și adu.

D-lu Catargiu: Nu mai sunt. D-lu Lahovary arată apoi, că aceta cestiă nu e o cestiă de porto franc, ci de porto-foliu. (Aplause.) De două luni de zile de când sunt pe aceta bancă a durerii, suntemū mereu hărțuiți. Ni se impută, că suntemū cu junimiștii. Cum? După ce am intratū într'unu modu onest și lealū în cabinetu, tot așa dorescu să eșimū. Voiu să fiu cinstitū în cabinetulu d-lui Th. Rosetti, după cum am fostu și în celu alu d-lui Lascar Catargiu. D-geaba ne invinovătesce d-sa și ai d-sale că nu am curățitu funcțiunile de colectivități. Sunt multu funcționari cinstiți și nu-i putemū să-i dămū afară. Sunt multu cu numërose familii. Nu trebuie să existe divergențe între noi și d. Lascar Catargiu, căci d-sa pune mai pe susu interesele țerei decâtu ale d-sale personale.

D-lu Lascar Catargiu respunde d-lui Vernescu, că amendoi împreună și cu d-lu D. Brătianu au promisū într'o mare intrunire ținută la Galați, că voru face porturile france. Adresându se cătră banca ministerială, acasă că dela Martie încöce dēnsa n'a lucratū nimica, ci s'a schimbatū numai unu ministru dela unu departamentu la altulu. Rögă apoi pe d. Lahovary a se uni cu d sa dēcă voiesce să reușescă și să începă cu mătura încependu dela ministru chiaru. Aci nu e vorba de nisce micu funcționarū onesci. Conchidendu face apelū la d-nii deputați ca să dea porturile france Galaților și Brăilei, căci deja de mult li s'a promisū.

M. Cogălniceanu vorbesce în cesti de regulamentu, dîce că s'a făcutu cesti ministerială, că s'au discutatū alte cestiuni streine, dêr cestiă principală nu s'a atinsu de locu și anume despre franco-porturile nu s'a vorbitū nimicū. D-lu Lahovary mē acasă, că așa fi în contradicere cu cele ce am dîs sub guvernulu d-lui Ioanū Brătianu, când am fostu numitū în comisiunea pentru suprimarea franco porturilor. Și atunci am avutu aceleași pãreru ca acuma.

D-lu N. Blarenbergu cere cuvântulu în cesti de regulamentu. Pe când d-sa vorbesce, se cere închiderea discuției. D-lu N. Blarenberg nu cedează cuvântulu. Sgomotulu durează 20 minute. D-lu Pogor pãrăsesce biuroulu presidentialu. In timpul aceta unu grupu de deputați se repedū la d-nulu Lascar Catargiu și lū urcă la biurulu de președinte. D-lu Lascar Catargiu consultă camera și aceta prin ridicarea de mâni acordă cuvântulu d-lui Blarenbergu. Se cere apoi contra probă cu bile, sgomotulu cresce mereu, daputații se apostrofă reciprocū în mijloculu incintei. D-lu Catargiu nu voescă să facă contraprobă și repetă din nou, că d-lu Blarenbergu are cuvântulu...

In mijloculu unui tumultu grozavu se audu cuvintele vehemente ale d-lui Blarenberg: „Nu m'am temutu la Bossel și la Orfeu, nu m'am temutu de primejdii mai mari, nu mē voiu teme nici de aceta! Nu voiu pãrăsi aceta tribună cu nici unu prețu.“

După o jumătate de oră, sgomotulu încetează. D. Blarenbergu își inoepu cuvântarea. Numai atunci d-lu Lascar Catargiu intră 'n bancă.

D-lu N. Blarenbergu începe să arate importanța franco-porturilor, dovedesce cu cifre și cu date despre importulu și esportul României în trecutū și în present. Și în alte țeri există porto franco, d. e. în Germania. Face apelū la d-nii deputați ca să voteze reînființarea franco-porturiloru Galați și Brăila e în interesulu întregi țeri chiar. Eu nu sunt d-loru, urmēz oratorulu, ca unii din d-nii de pe banca ministerială, cari au făcutu politică de pe saltea și de pe catifea, eu sunt Românū, sunt patriot și pe lângă aceta reprezentantulu colegiului de Braila. Incheindu face unu nou apelū la d-nii deputați, ca să voteze reînființarea franco-porturiloru Brăila și Galați. Voiimū o Româniă francă și scutită de calcăiulu germanu.

D-lu Th. Rosetti, prim-ministru, rögă camera să nu voteze aceta proiectu, fiindcă interesele interne ale țerei suntū în jocu.

Proiectulu s'a respinsu. Senatulū în ședința dela 13 Ianuarie a lucratū în secțiuni.

Telegrama lui Kossuth cătră junimea maghiară.

„Mulțămită adunării regnicolare a tinerimei ungeresci pentru simpatica ei amintire. Binecuvântarea mea să cadă asupra decisiunei ei! Numai strinsa ținere la principiile unei epoci strălucite în istoria noastră esplică existența de o mii de ani a nașiei noastre, numai stransa ținere la aceste principii promise

nașiei o a doua existență de o mii de ani. Fără aceste principii, lipsită de caracterulu sêu naționalu, n'ar putu exista nici chiar ca naționalitate.

Este dreptulu și chemarea Ungurulu de a forma unu statū din patria sa și unulu din cele mai neapărate atribute ale ființei de statū este armata națională maghiară, cu steagū maghiaru, cu limbă de comandă maghiară și cu sentimentū maghiaru. Nu este ungeru, ci unu nevrednicu acela, care voescă să abată nașieuna maghiară de pe calea ei care nisesce spre aceta idealu. Spiritulu patrioticu alu tinerimei este speranța viitorulu patriei noastre, garanția siguranței sale. Cătră ea se adresază avertismentulu: Ungure veghiașă! Cine va fi pavăza noastră, dēcă nu tu? Perseveranță! Sursum corda! Kossuth.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulu biurului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 30 Ianuarie. Resultatulū votulu asupra legii militare a provocatū însemnate tumulturi de stradă. Deja dup'amēdi cutrierarū demonștrății stradele, dêr în curēndu se retraseră elementele mai bune, așa că sêra poporațiunea cea mai de josu a demonstratū în modu înfricoșatū, a spartū lampele de pe strade, ferestrele galantareloru, se încăeră mai adeseori cu poliția. Au fostu mai multe răniri și areștări. Armata a ocupatū toate piețele și răspântiile stradelorū, mai adeseori a trebuitū să respingă cu baioneta pe tumultanți. Numai cătră mieđulu nopții s'a restabilitū liniștea.

Berlinu, 30 Ianuarie. Reichstagulu a primitu proiectulu privitoru la Africa orientală.

Parisu, 30 Ianuarie. Consiliulu de ministri a hotăritū, ca mâne să dea camerei toate lămuririle posibile despre intențiunile guvernulu și să comunice, căi va presenta imediatu proiectulu de lege privitoru la scrutinulu pe arondismente.

DIVERSE.

Planeta Venus. Țiarele francese scriu, că planeta „Venus“ este în zilele acesteia vizibilă fără ochianu, în timpul zilei. La Parisu, spre direcțiunea sud-vest, „Venus“ e vizibilă dela 12—3 ore după prândū, pe unu timpū seninū. „Venus“ n'a mai fostu vizibilă decâtu în 1858 și în Octomvre 1790, în timpul când armata francesă se reîntorcea din Egiptu. Francesii o numără „Stēua“ lui Bonaparte.

Cursulu pieței Brașovū

din 30 Ianuarie st. n. 1889.

Bancnote românesci	Cump.	9.20	Vënd.	9.22
Argintu românescū	-	9.10	-	9.15
Napoleon-d'ori	-	9.52	-	9.55
Lire turcesci	-	10.80	-	10.88
Imperial	-	9.80	-	9.88
Galbeni	-	5.60	-	5.69
Scriș. fonc. „Albina“ 6%	-	101.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.—	-	98.50
Ruble rusesci	-	127.—	-	128.—
Discountulu	-	6 1/2—8%	-	pe anu

Cursulu la bursa de Viena

din 29 Ianuarie st. n. 1889.

Renta de aurū 4%	-	-	-	101.—
Renta de hărtia 5%	-	-	-	93.10
Imprumutulū căiloru ferate ungare	-	-	-	145.—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	99.—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostū ungare (3-a emisiune)	-	-	-	115.—
Bonuri rurale ungare	-	-	-	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	105.—
Bonuri rurale Banatū-Timișū	-	-	-	105.—
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	105.—
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	105.—
Bonuri croato-slavone	-	-	-	104.—
Losuri din 1860	-	-	-	142.50
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	890.—
Acțiunile băncei de creditu ungar.	-	-	-	310.—
Acțiunile băncei de creditu austr.	-	-	-	310.30
Galbeni împărătesci	-	-	-	5.67
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.56 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	59.22 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	120.80

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

